

TELEGRAFUL ROMÂN.

Apare Marția, Joia și Sâmbăta.

ABONAMENTUL:

Pentru Sibiu pe an 7 fl., 6 luni 3 fl. 50 cr., 3 luni 1 fl. 75 cr.
Pentru monarhie pe an 8 fl., 6 luni 4 fl., 3 luni 2 fl.
Pentru străinătate pe an 12 fl., 6 luni 6 fl., 3 luni 3 fl.

Pentru abonamente și inserțiuni a se adresa la:
Administrațiunea tipografel archidiececane, Sibiu, strada Măcelarilor 47,
și la expedițiunea de inserțiuni Adolf Steiner în Hamburg (Germania).
Correspondențele sânt a se adresa la:
Redacțiunea „Telegraful Român”, strada Măcelarilor Nr. 37.
Epistole nefrancate se refuză. — Articuli nepublicați nu se înapoiază.

INSERTIUNILE:

Pentru odată 7 cr., — de două ori 12 cr., — de trei ori 15 cr. rëndul cu litere garmond — și timbru de 30 cr. pentru fie-care publicare.

Revista politică.

Sibiin, în 16 Iulie.

Ca o lavină se măreșce din ziua incidentului Zichy-Asboth și amenință cu cutropire toate cercurile guvernamentale. „Magyarország” afirmă acum, că ministrul-president Tisza a avut cunoștință despre unele „geșeturi” ale secretariului de stat Zichy și ele s'au făcut sub protectoratul lui. Față cu aceste învinovățiri „Deutsche Zeitung” din Viena se vede nevoită a scrie următoarele:

„Străinătatea vede, că corupțiunea în Ungaria nu este ceva sporadic ci că ea a trecut în carnea și în sângele națiunii și a otrăvit întreg sistemul statului. Aceasta o simt Ungurii și ei ar ascunde bucurii, ce ar mai putea ascunde. Dar nici aceasta nu i-ar putea rehabilita; aci numai un mijloc ar ajuta: procesul purgativ, care ar trebui început la contele Zichy, ar trebui pus în lucrare în mod energic. Dar la aceste nime nu cugetă; pare că domnia minorității maghiare asupra majorității germane, slave și române în Ungaria se poate susține numai cu ajutorul corupțiunii.”

Programa noului ministeriu român, care o publicăm la alt loc, este ținută în termeni mai mult generali. Este greu ați face un concept clar despre modul cum noul guvern intenționează a deslega cestiunea Ovreilor, ca se mulțamească și țara și puterile mari. Un correspondent din București al diariului „Deutsche Zeitung” se esprime despre noul ministeriu în următorul chip: „opiniunea generală este aplecată a crede, că noul ministeriu Brătianu deabia va avea o esistență efemeră. Este aproape imposibil ca bărbați ca Crețulescu și Boerescu, cari fac parte din partida conservatoare se meargă într'un rënd cu cel mai roșu dintre roșii, ca colonelul Lecca și

advocatul Stolojan. La toată întemplarea Brătianu a făcut un act de mare abnegațiune de sine, când a îndemnat pe Cogălniceanu a intra în noul cabinet; căci în Noemvrie a anului trecut Brătianu a scos din ministeriu pe Cogălniceanu, care a devenit în urma acestia cel mai mare al seu contrariu. Cogălniceanu este dat a merge calea sa particulară și ca ministru de interne el va exercita asupra novelor alegeri, cari deabia se vor pute evita, o influență decidoare. De un coup foarte norocos se poate privi denumirea lui Boerescu de ministru al afacerilor esterne, fiindcă el ca diplomat dester nu numai că este *persona grata* la curțile europene, ci este plăcut și la poporațiunea României ca bun patriot; Boerescu nu este omul mijloacelor mici, el merge de-adreptul spre țintă și va începe activitatea sa cu o căletorie la capitalele europene pentru a restitui o mai bună înțelegere cu conducătorii diplomați.”

Cu vëlul unui deplin mister oficial se ține acoperită misiunea ministrului de finanțe la Berlin. Pe când de o parte se susține, că misiunea dl Sturdza la Berlin ar fi în prima linie cestiunea Ovreilor și numai ca lucru secundar rescumpărarea drumurilor de fer se susține de altă parte, că lucrul ar fi chiar întors. Părerea primă o susțin mai ales diarele germane, între cari „Allgemeine Zeitung” și „National Zeitung”. Fapt este, că noul ministru Sturdza a părăsit capitala Germaniei și precum se dice fără nici o ispravă.

În Constantinopole criza marelui vizir este terminată prin primirea prestensiunilor lui Cheireddin pașa de către sultanul. Se așteaptă mari schimbări în ministeriu.

În Albania de nord a avut loc la 20 Iulie un conflict săngeros între Musulmani și Fancezi în urma omo-

ririi unui fugariu bosniac prin un Musulman. La 22 Iulie Fancezii au jefuit satul Raica și în ziua următoare s'au signalizat noue jafuri în ospiciul dela Lumbi. Poarta a făcut dispozițiuni energice pentru suprimarea rebeliunii.

Senatul Italiei a aprobat în fine proiectul de lege votat de cameră, prin care se suprimă imediat drepturile asupra măcinatului pentru cerealele de calitate superioară.

Programa noului ministeriu român.

Noul ministeriu a comunicat programa sa precum urmează:

„Domnilor deputați! În urma retragerii guvernului trecut, noul ministeriu care se prezintă astăzi înaintea d-voastre, deși compus din nuanțe diverse, este unit în ceea ce privește principiile generale și mai cu samă în acțiunea cerută de situațiunea actuală și de mărimea dificultăților prezente. Timpii sânt grei, d-lor deputați, din cei mai grei prin cari a trecut țara noastră vre-odată. Am lăsat ori-ce spirit de partidă, ori-ce pasiune, ori-ce reminiscențe și ne am dat mâna cu toții, după cum am făcut și altă dată, în alți timpi grei, după cum adesea făceau și părinții nostri; căci numai așa vom putea apăsă interesele cele mai scumpe și mai legitime ale patriei noastre. Nu în contra curentului rațional și just al ideilor țerei în privința soluțiunii la ordinea țerei, nici în contra îngrigirilor legitime ce ea a provocat, venim noi a ne constitui ca nou guvern. Aceleași idei ca și aceleași îngrigiri le împărtașim și noi de-o potrivă cu d-voastră, cu națiunea întreagă.”

Țara, prin fostele adunări și prin mai unanimitatea secțiunilor actualelor adunări, a declarat, solemn și pozitiv, că voiesce a se conforma tractatului din Berlin și a revisui art. 7 din constituțiune, și guvernul d-v. crede că aceasta este calea cea mai nimerită spre a înlătura dificultățile prezente și a face, fără inconvenient, să între în dreptul

nostru public principiul că diferența de religione nu constituie o pedecă pentru dobândirea și esecutarea drepturilor civile și politice.

Astfel, guvernul d-voastre, întărit prin această voință expresă a națiunei, va fi pus în pozițiune spre a asigura puterile semnatare tratatului din Berlin, că națiunea română nu înțelege a se opune, nici a contradice sau a înlătura principiul cuprins în acel tratat, relativ la revisuirea art. 7 din constituțiune.

Singura îngrigire legitimă a țerei întregi este de ordine interioară, ce se referese numai la interesele noastre naționale și economice, care cer a fi apăsate când se va efectua acea revisuire.

De aceea, d-lor deputați, guvernul d-voastre crede a corespunde atât la cerințele diplomației europene cât și la preocupările legitime ale țerei, când, pe lângă recunoascerea principiului egalității religioase și libertății cultelor, el va admite și va susține pentru revisuirea art. 7, în partea relativă la interesele noastre interioare, o soluțiune basată pe principiul naturalisării individuale, care esclude ori-ce categorii, precum și pe restricțiuni speciale pentru dobândirea proprietății rurale.

Aceste sânt afirmațiuni ale noastre; peste puțin au a se traduce în fapte; și atunci d-voastră veți fi cei dintâii în pozițiune de-a apreția, dacă am știut a corespunde la așteptările d-voastre, la trebuințele țerei.

Sperăm d-lor deputați, că până atunci espunerea aceasta, simplă dar precisă, a politicei noastre, va fi de natură a linișci spiritele și a domoli îngrigirile. La această operă comptăm pe concursul d-voastre, care credem că nu ne va mai lipsi nici odată, căci opera ce întreprindem nu este a unei partide, a unei colorii politice oare-care, ci a țerei întregi, al cărei bine toți îl dorim, ale cărei interese toți le apăsăm.

(Semnați) I. C. Brătianu, N. Crețulescu, M. Cogălniceanu, B. Boerescu, Colonelel D. Lecca, A. Stolojan.

FOIȚA.

Gura satului.

Novelă.*
(19 urmare.)

Miron privesce ca la un lucru frumos și plăcut. Pare însă că s'ar fi așteptat la mai mult: par'că s'ar simți desamăgit.

Când Marta se amestecă în mulțime el sare din car și cuprins de-o veselă și feciorească pornire merge sprinten cu pas iute și ușor în urma ei.

Pretutindenea peste capetele oamenilor o vede; se apropie, tot mai mult se apropie și inima i se umple de îndărătnicie.

În sfârșit ea să apropie de horă și privesce, eară el se pune în față cu ea, perdut în dosul oamenilor.

El o vede acum de-aproape, îi vede fața albă, ochiul mare și obosit, mâna străvezie, liniștit a amărăciune pe buzele ei, o vede și earășii tresară.

„Cât e de perită! dișe el înăbușit.

E perită, dar e frumoasă. Ochiul ia hrană și sufletul se desfată de privirea ei. Odată vrea să o vadă, și încă odată, și o singură dată. A trecut poate un cias decând o vede, viața i s'a făcut ca o di de primăvară dar nu e mulțămîț; e fericit, dar mulțămîț nu e. De pe o clipă în alta fericirea îl face tot mai îndrăsnit.

Nu se mai poate stăpâni; dă cotul înainte și se așază astfel, ca Marta să îl poată vedea, eară când însfârșit, privirile lor se întâlnesc și remăn mistuindu-se una pe alta, amândoi stau încremențiți.

Farmecul ochiului, căldura gândirii vârsate în o singură privire, tainica înțelegere între două suflete perite earășii zidesc lumea risipită.

Acum nu mai e pentru buna chibzuire: ei s'a vëdut, ei trebuie să se întâlnească, să își stringă mâna, să schimbe o vorbă, să plângă împreună. Trebuie, dar nu pot, căci lumea, și acum tot lumea îi desparte.

În desnădăduirea sa, Miron aruncă Martei o privire hotărîtă și stăruitoare,

eară Marta nu se mai gândește la nimic, ci aruncă Saftei vorbele „mă întorc numai decâ” și pleacă cu moartea în suflet la carpên și de-aici mai departe spre pădurea de pe coaste.

Miron nu se mai întrebă, dacă cineva îl privește, dacă lumea nu cumva bănuiesce, ci cu o mișcare pripită și fără de voe pune mâna pe șerpar și pipăie cuțitul, apoi merge cu pas hotărît pe urma Martei.

Marta îl așteaptă la marginea pădurei și cum îl vede venind, pământul îi arde sub picioare, eară când el este aproape, ea se dă un pas îndărept își pleacă trupul, își acopere fața cu amândouă mâinile și începe să plângă. Miron stete câțva timp înaintea ei dar nu o mai vedea decâ ca printr'un vël des.

— Marto! nu plânge! dișe el.

„Ah! cât am suferit! se tângui înăbușit.

El se apropie, îi apucă amândouă mâinile, le dete în lături și îi privi îndelung în fața plină de lacrimi. Încet, încet el o apropie apoi de sine, o cuprinse cu brațul drept își

puse capul pe sinul ei și remase câțva timp cuprins de amețală.

Marta nu mai plângea, ci sta cu privirea perdută și dată în voia lui, amorfă și lipită de dënsul.

Intr'un târziu Miron o depărtă încet de la sine.

— Și eu am suferit, Marto! dișe el. Mult am suferit. Și pe când tu gândiai la mine, eu umblam diile întregi în cale lungă dus numai de dorul tãu și de amarul inimei mele. Atât de mult am suferit, Marto, și atât de mult mē deprinsesem cu suferința, încât mē cuprindea îngrozirea, când mē gândiam, că am să mor odată și să nu mai sufăr. Dar acum, Marto, nu mai pot, nu mai vreau să port suferința, urmă el cuprins de patimă bărbătească. Pentru ce să o port?

„Da, Miroane! dișe Marta rămând cu ochii țintiți la pământ înaintea lui Miron, îi apucă earășii mâna o strinse, apoi grâi.

— Marto! vrei tu să vi cu mine?

Marta tresări, remase câțva timp turburată, apoi își ridică fața și privi drept în ochii lui Miron.

(Va urma).

Cestiunea evreiască în România.

(3 Urzmare.)

III.

„Congresul european, care la 1878 a stabilit o nouă stare de lucruri în țările dela Dunăre și Balcani,“ astfel își începe d. Dr. Bluntschli capitulul al treilea al opiniei sale juridice „în mai multe ședințe a discutat asupra principiului european al libertății cultelor și al neatârării dreptului de deosebire de religie și de confesiune, și a recunoscut în deosebite rânduri necesitatea absolută de-a îndatora și pe țările din orientul Europei să respecte acest principiu modern.“

Această espunere nu e în acord cu fondul lucrului. D. profesor Dr. Bluntschli, de câte ori tratează despre neatârarea dreptului de credințele religioase, în tot-deauna vorbește de un principiu european ca de un fapt generalmente și necondiționat recunoscut. Că aceasta nu e așa nici în apusul Europei, am dovedit deja în capitolul I al criticii noastre, și nu se potrivește nici pentru orientul Europei, nici chiar pentru țările dela Dunăre și Balcani, despre ale căror condițiuni politice s'a creșut în drept să otărască congresul dela Berlin.

D. profesor Dr. Bluntschli nu va contesta de sigur că congresul din Berlin, precum s'a creșut în drept să otărască asupra condițiilor politice ale țărilor mai sus numite și în special asupra nedepășirii suveranității a României și Serbiei, asupra condițiilor alipirei Dobrogei la România, tot astfel avea dreptul să preciseze și condițiile cu care avea să treacă Basarabia română la Rusia. Putea oare congresul să creadă că, în acest din urmă teritoriu dunărean, nu există Evrei? Ori putea să vadă în declarațiunile principelui Gorciakoff că Rusia, îndată după recăștigarea acelei provincii, nimic nu va face mai iute decât a introduce, în favoarea Evreilor, în partea cea nouă și cea veche a Basarabiei, principiul de neatârarea drepturilor politice de credințele religioase, care după d. Dr. Bluntschli e generalmente recunoscut ca principiu european? — în favoarea Evreilor, dicit, pe cari principele Gorciakoff i-a înfățișat ca un adevărat biciu pentru Rusia și pentru țările dela Dunăre.

Apoi, ne poate oare spune d. consilier intim, Dr. Bluntschli, pentru ce puterile, care la 1556, îndată după încorporarea ținutului basarabian dela Prut la Moldo-Valachia, au întins justiția consulară și asupra locuitorilor acelui ținut, pentru ce n'au făcut acum, în privința conservării acelui drept asupra acelui ținut, aceleași rezerve pe care le-a statornicit art. 49 al tratatului din Berlin în privirea României?

Credem că d. Dr. Bluntschli nu se încerca a contesta, că Evreii din Basarabia retrocedată, în privirea drepturilor lor, vor ajunge să stea cu mult mai rău decât cum au stat sub domina română, și că principele Gorciakoff nu va înceta de-a îngriji ca acele elemente pe care densus i-a numit un adevărat biciu, să se scurgă dincoace de Prut.

D. Dr. Bluntschli știe tot atât de bine ca și noi că numărul Evreilor din Rusia întrece numărul Evreilor din cealaltă parte a Europei și, dacă congresul din Paris și Berlin ar fi voit să facă ceva real pentru desființarea oșbirilor de religie, în privința capacității drepturilor civile și politice și în privința egalității de drepturi a Evreilor, trebuia să se adreseze la Rusia.

În congresul dela Paris n'a fost de loc vorba despre o siluire sau presiune asupra regulării acestor afaceri interne ale ori-cărui stat, și ceea ce s'a făcut în anul trecut asupra acestui punct, încât privesce pe Rusia, se poate

considera numai ca o neînsemnată picătură de muscă. Dreptul admis de d. Dr. Bluntschli și de întreaga Europă la nouăle otare ale „marelui imperiu,“ după cum numește principele de Bismarck pe Rusia, a încetat și puțin va importa-o dacă d. Dr. Bluntschli, în consecență cu espunerile sale, îi va contesta, ori nu, dela catedră, capacitatea de „stat civilizat“ și dreptul de-a figura ca atare în familia statelor europene.

Astfel, congresul dela Berlin s'a ferit foarte de-a declara ca principiu fundamental al dreptului ginților modern european independența drepturilor civile și politice de credințele religioase atât în genere cât și în special pentru Evrei, căci, dacă făcea așa, lovea în principiu bine fundat, real și generalmente recunoscut, al aceluiaș drept care dicit, că ori ce stat suveran regulează după buna sa chibzuire relațiunile interne ale cetățenilor sei. Dacă congresul ar fi recunoscut acel principiu ca un principiu fundamental al dreptului ginților și ar fi cerut aplicarea lui, venia în cel mai mare conflict cu suveranitatea autocrată a Domnitorului absolut al tuturor Rușilor.

Trebuie dar să presupunem, că d. Dr. Bluntschli, numai recunoscând dreptul străinilor și esercițiul lui prin jurisdicțiunea consulară în România, a putut ajunge la conluziunea cu desevășire falsă că, „în România, străinii, fie creștini, Evrei sau Mahometani, se tratează după același drept al străinilor.“

În privința tratării străinilor cari se găsesc în relațiuni de esteritorialitate, adevărat asupra sudiților, prin urmare și asupra Evreilor sudiți, guvernul țerei nu esercită nici o influență. Acești străini sunt tratați după diferite drepturi străine, după diferitele regulamente respective ale guvernelor străine.

Rusia, de exemplu, esercită dreptul străinilor altfel de cât Austro-Ungaria. Pe când registrele consulatului austriac sunt încărcate cu nume evreesce consulatul Rusiei nici habar n'are de Evreii emigrați, adevărat gonțiți din Rusia, pentru că aceora pe cari principele Gorciakoff i numește un biciu pentru țeri, Rusia nu le oferă ocrotirea sa. În registrele consulatului rusesc anevoie se va găsi câte un nume evreesce; în genere, guvernul Rusiei are partea cea mai mică la abuzurile jurisdicțiunii consulare.

Dacă plenipotentiarii României ar fi fost admiși la desbaterile congresului din Berlin, de sigur că prin lămuririle ce ei ar fi dat asupra relațiilor din România mai cu samă în ceea ce privesc jurisdicțiunea străină precum și diferitele pozițiuni ale Evreilor create de congres pentru România și comparând pozițiunea lor în Basarabia, smulșă dela România și acum devenită provincie rusească. Congresul de bună samă ar fi avut înfățișate înainte sa greutățile ce prezentă esecutarea art. 44 al tratatului. Tot de-odată, acele lămuriri l-ar fi convins că guvernul român, dela liberarea sa de sub protecțiunea rusească a făcut pași uriași pentru înlăturarea piedecilor dobândirii drepturilor civile și politice ale oșbirilor locuitorii din țară, și ar fi ajuns la convingerea că, potrivit cu împregiurările esistente, la atingerea acelui scop se poate ajunge numai treptat și mai mult prin părăsirea obstaculilor ce puterile țin încă în mâni, ear nu prin o otărare absolută și pripită.

Nevoia de pace a silit pe puteri la congresul din Berlin să înlătore pe cât se putea studiarea aprofundată și amenințată a tutor cestiunilor. În această privire, conducătorul congresului a avut marea dibacie de-a refusa ori-ce propunere care țintia în acea direcțiune.

O asemenea propunere de-a intra

in medias res, dacă președintele n'ar fi refuzat o, era cea făcută de primul plenipotentiari al Italiei, comitele Lanunay.

Discuțiunea acelei propuneri ar fi provocat de sigur o desbatere și asupra „cercului vițios“ al jurisdicțiunii consulare; dar intențiunea maiorității congresului, ba chiar tutor membrilor sei era de-a ocoli o asemenea desbatere. Cu toate că jurisdicțiunea consulară în România puțin va mai pute să existe încă, fiind în contradicere cu mersul natural al lucrurilor, și cu toate că chiar guvernul român trebuie să stăruiească pentru desființarea ei ca să facă din egalitatea drepturilor politice un adevăr, totuși ea a fost manținută în scop ca să serve de un obiect de compensațiune și de concesiuini pe terenul comercial, adevărat pe terenul de activitate per excellentiam al Evreilor, și să se aplice chiar în paguba Evreilor, despre cari autorul opiniei juridice de care vorbim dicit: „Congresul din Berlin a fost însuflețit numai de marele principiu umanitar al egalei îndreptățiri a Evreilor.“

D. Dr. Bluntschli, în genere, dă a se înțelege că congresul dela Berlin s'ar fi intrunit pentru a proclama și sancționa solemn în tratat, ca dogmă a dreptului ginților modern european principiul independenței drepturilor civile și politice de credințele religioase și ca condițiune de admitere în familia statelor europene. Abia putem crede, că d-sa a cetit măcar art. I al tratatului dela Berlin căci altfel vedea ce dicit acel articol: „La Bulgareie aura gouvernement chrétien“, care lovesce în față afirmațiunea d-sale. Firesce că art. V prevede contrariul și chiar aceasta dovedește ușurința cu care s'a introdus în tratat cele mai mari contradicere; însă, după cum aflăm de prin diare, desvoltarea lucrurilor în Bulgaria, și încă chiar cu consimțământul puterilor, a luat un mers în nefavoarea elementelor necreștine, nu în sensul art. V ci în conformitate cu art. I al tratatului.

(Va urma.)

Academia română.

Sesiune extraordinară.

Proces-verbal Nr. 23.

Ședința din 19 Iunie 1879.

Membrii preșenți: D-nii Aurelian Petre S., Babeș Vincențiu, Bariț George, Caragiani Ioan, Falcoian Stefan, Ghica Ioan, Hașdău Bogdan P., Hodoș Iosif, Laurian August Tr., Maiorescu Titu L., Maniu Vasilie, Odobescu Alecsandru, Papadopul-Calimachi Alecsandru, Chintescu Nicolae, Roman Alecsandru, Sion George, Stefănescu Grigorie, și Ureche Vasile A. Președinte, Ioan Ghica.

Ședința se deschide la 9 oare a. m. Se dă lectură procesului verbal al ședinței precedente și se verifică:

Se comunică o adresă a D-lui I. G. Popescu, prin care face cunoscut că conformându-se indicațiunilor făcute de comisiunea societății academice din anul trecut, a prelucrat și a îndeplinit lacunele din lucrarea sa de notițe bibliografice; și prezentând parte din acea lucrare tipărită până la lit. D, cere ajutorul Academiei pentru ca s'o poată tipări întregă, și tot odată a'i încredința o misiune lexicografică peste frontiera țerei în țările locuite de Români. Se recomandă secțiunii literare.

D. Sion comunică că după însărcinarea ce i s'a dat în sesiunea anului trecut ca să facă un raport asupra unei colecțiuni de povești populare, cari au fost trâmise prin D. Bariț societății academice de colectantele lor. D. Hentz din Brașov, înainte de a le studia a fost nevoit a le trâmite înapoi posesorului lor, după cererea sa. Se ia act.

D. președinte comunică că în anul trecut D. Dim. C. Sturdza a trâmise pentru colecțiunile societății Academice: 1) un pocal de argint al Domnului Moldovei Vasile Lupu; 2) o colecțiune complectă de timbre postale și telegrafice românesce; o colecțiune de 150 charte geografice, după cum anume se specifică prin adresa sa, însoțită de un catalog.

Se decide ca delegațiunea să adreseze donatorului din partea Academiei sentimentele sale de grațitudine.

La ordinea zilei raportul comisiunei însărcinată cu cercetarea lucrării delegațiunei.

D. Roman, ca raportor, dă lectură lucrării sale, după care se deschide discuțiunea.

D. Hașdău cere ca acest raport să se tipărească și apoi să se pună la ordinea zilei în altă ședință.

D. Stefănescu dicit că această lucrare este mai de mult pusă la ordinea zilei, și tocmai astăzi este timpul a se cerceta, nefiind alte lucrări pregătite.

D. Roman întempină că niciodată n'a fost datina a se tipări mai înainte asemenea lucrări, ci s'au desbatut totde-auna fără asemenea cerințe.

Se admite a intra în discuțiune după paragrafi.

La lectura alineatului prin D. Laurian se observă, că comisiunea în calificarea de instituțiune de stat diferă în părere cu delegațiunea, care societății academice nu i-ar fi dat asemenea epitet.

D. Sion răspunde că în adevăr nu vede ce necesitate era să se ridice asemenea obiecțiunei. Delegațiunea a atribuit academiei de astăzi epitetul de instituțiune de stat, luând de basă chiar textul legii; acum dacă comisiunea sau d. Laurian, voiesc a susține că și fosta societate academică era o instituțiune de stat, i se pare un lucru ce nu merită a se pune în discuțiune.

D. Ghica adăogă, că academia de astăzi poartă numele de instituțiune de stat, fiind-că așa ila conservat o lege promulgată; de sine se înțelege că acest calificativ nu s'a putut da fostei societăți academice, fiind-că aceea a esistat și a trăit în puterea unui simplu decret domnesc.

D. Maniu dicit că întrebarea d-lui Laurian își are rațiunea ei; i se pare eroare din partea delegațiunei a afirma că și societatea academică nu era o instituțiune de stat, căci ea a fost instituită de stat care i-a încredințat fonduri și i-a dat o autonomie perfectă de care s'a bucurat ca și academia de astăzi. Cu toate aceste crede că discuțiunea e de prisos și nu merită a se continua.

D. Babeș face discuțiunea naturală și importantă între o instituțiune publică, ca academia noastră creată într'un stat constituțional într'un mod absolut, și între aceeași instituțiune recunoscută prin lege în mod constituțional, lege în acest din urmă cas dându-i autoritate, valoare și durabilitate recerută pentru de-a nu mai pute fi atacată sau ignorată de nimeni în stat. Aceasta fiind diferența între societatea academică de mai înainte și între academia română de astăzi susține asemenea conluziuni, la al 6-lea alineat d. Odobescu observă că comisiunea se pronunță asupra distribuției premiilor prevădute prin lege, crede că aceasta nu este oportun, fiind regulamentul: conchide a cere suprimarea unei asemenea conluziuni.

D. Roman observă că chiar de ar voi să facă o modificare în raport totuși nu ar pute-o face, fiind-că el e lucrat și scris de alți doi membrii (d-nii N. Ionescu și Crețulescu), cari astăzi nu sunt în ședință.

D. Maniu dicit că comisiunea tre-

buiă să se mărginească a spune ce dice legea, eară nu a face propuneri.

D. Urechiă cere a se sterge acel aliniat.

Dl Laurian prezentă o propunere subscrisă de d-nii Aurelian și Papadopol care dice: „cestiunea premiilor Lazăr și Eliade se va regula prin un anume regulament.“ După aceste explicațiuni și interpretări § 1 se aprobă. La art. 1 al § 2 la pasagiul relativ la procedarea după care s'a dat 1000 lei d-lui Densușan pentru prelungirea misiunii sale istorice la Pesta, unde se dice că aceasta s'a făcut cu mod neusitat, d. Odobescu observă, că modul acesta a fost usitat și în alte rânduri, și a fost aprobat de societate.

D. Ghica replică ca să se observe că prin procesul-verbal încheiat pentru aceasta se dice categoric, că dacă măsura nu se va aproba de Adunare, banii se vor plăti de cei ce 'i-au liberat.

D. Babeș dice că mai întâiu să se facă distincțiune între calificarea rezultatelor misiunii d-lui Densușan și între cestiunea acordării banilor. D-lui aprobă procedura delegațiunii, eară asupra misiunii să nu se prejudece înainte de-a se asculta părerea secțiunii istorice.

La alineatul relativ la publicarea analelor, unde comisiunea dice că nu se poate pronunța pentru că nu i s'a prezentat, d-nii Odobescu și Sion observă, că partea a doua din anale e tipărită gata și că nu s'a scos în circulațiune fiind că nu s'au terminat nise litografii cari sunt a se aneasa la ele. Aceasta se constată prin aducerea coalelor tipărite pe masa academiei.

La pasagiul relativ la tipărirea psaltirei lui Coresi, d. președinte cere ca aceasta să se amâne până a doua zi, fiind-că d. Hașdău, care trebuie să dea explicațiuni, a fost nevoit a absenta.

La acela relativ la tipărirea pravilei dela Govora, d. Odobescu prezentă opera tipărită și arată că nu s'a scos în comerț numai fiind-că încă n'a avut timp să facă prefața și glosariul.

La pasagiul relativ la facerea monumentului repausatului Papiu Ilarian, d. președinte desvoaltă motivele arătate prin raportul delegațiunii și conchide a dice că îndată ce va căpăta proiectul, despre care a luat dispozițiuni a se face, se va pune în lucrare.

Domnul Laurian emite părerea ca această afacere să se incredințeze membrilor familiei și amicilor repausatului din Sibiiu.

La aceasta se răspunde că și așa se poate face, însă după ce se va face proiectul.

Cestiunea înființării stațiunii meteorologice se recomandă la secțiunea științifică.

După aceste constatări și lămuriri raportul se votează în total și cu unanimitate.

Oarele fiind înaintate, ședința se ridică la 11 oare și jumătate.

Președinte, Ioan Ghica.
Secretar ad-hoc, G. Sion.

Varietăți.

* (Reuniunea sodalilor români) din Sibiiu invită la petrecerea împreună cu joc ce se va ține Sâmbătă sara în 21 Iulie (2 August) în pavilionul din „Grădina Hermann.“ Inceputul la 8 oare sara. DD. membrii ajutători și alții plătesc intrarea după bunăvoință; ear dd. jucători 80 cr. v. a. Damele și gardedamele sunt scutate de tacsă intrării. Bilete se pot căpăta de Joi în 19/31 Iulie până Sâmbătă în 21 Iulie (2 August) la 12 oare în tipografia archidieceșană și sara la cassă.

* (Baile din Tușnad) așa sunt de pline cu oaspeți încât deja de vre-o câteva zile nu se mai capătă nici bătură la chilie. Toți voitorii a cerceta aceste băi ar face deci bine dacă mai înainte s'ar asigura de quartire.

* (Întreruperea comunicației Predeal). „Kronst. Ztg.“ scrie: „Comunicația persoanelor pe calea ferată Brașov-Predeal și Predeal-Sinaia ar fi trebuit să fie deschisă cel puțin de 2 ani. Ce ajută însă, că deschiderea s'a făcut formal, planul de călătorie s'a publicat, dară totuși nu doară pe linia Predeal-Sinaia, ci Predeal-Brașov din lipsa vagoanelor adeseori o bună parte a călătorilor din România este silită, a admira înrestimp de 24 oare complete frumșetele naturei în apropierea Buceilor precând negoatele ce au ale încheia urgent în Brașov, se încheie de alții. Despre iregularitatea cu carea se călătoresc dela Predeal spre Brașov, nici numai vorbim“.

* (Telegrame scumpe) Nunta regelui din Spania în anul 1878 a cășunat jurnalului „Times“ din Londra 8000 franci spese pentru telegrame; congresul din Berlin 20,000 franci. Cele mai scumpe telegrame au fost însă cele tipărite în numărul din 30 Iulie a. c., cari conțineau înștiințarea despre moartea priuțului Louis Napoleon. Ele cuprindeau 5 coloane complete și socotit fiecare cuvânt cu 5 franci și 75 centimi reprezentau preste tot suma de preste 52,000 franci. Altfeliu de numerii sunt vrednici de o foaie, a cărei venite anuale pre lângă un budget de cheltueli de 9 milioane franci, fac sumulița curată de 18 milioane și: optspredede milioane franci.

* (Sparcium scoparium) sau așa numita măturițe adevădă aceea plantă din carea crescută pe câmp se fac și mături, este unul dintre cele mai bune și eftine mijloace contra călbezei oilor. Această plantă oie o mănă cu o lăcomie nespuse și odată mâncată ea curăță radical oie de boală aceasta teribilă.

* (O pisică ce clocesce). Eată un ce neauđit, dar în fine s'a întemplat și aceasta. Eată cum! O pisică trăia foarte bine cu o cloșcă, ele se aflau tot la olaltă. De-odată pisica a perit, o cântară, și o găsiră lângă prietena sa ședând pe ouă, ajutând aceleia ași scoate cât mai curând puii.

* (Un tribunal de surdomuți). Un proces foarte curios s'a desbătut de curând la un tribunal din Paris. Doi surdomuți, cari — firesce — nu se puteau înțelege între sine, au decis ea, în loc de tribunalul de obște ei să ducă pricina lor înaintea unui tribunal compus numai din surdomuți. Acest tribunal s'a și compus; judecătorul, procurorul, advocații, martorii, toți au fost surdomuți. Acusatul a fost condamnat la pedeapsă de 200 franci. Dênsul n'a apelat. Desbaterea a curs în „liniscea“ cea mai mare.

* (Despăgubire pentru un Ţeu ucis.) Colonia americană din portul și orașul chinez de comerț Tu Ciau, a trăit mai mult timp în ceartă cu locuitorii acestui oraș, fiind acusată că, cu ocazia facerei temeliei unei case, destinate pentru clubul american, ar fi săpat pământul prea adênc, și cu aceasta ar fi omorât pe unul din Ţeii lor în locuința sa subterană.

Ura Chinezilor mergea pân' acolo în cât nimeni dintre ei nu mai voia să vândă vre-o bucată de pământ Americanilor. — Ţiarele anglo-chineze însă anunță acuma, că Americanii în fine au găsit mijlocul de-a se împăca cu concetățenii lor. Ei au plătit, drept pedeapsă pentru omorul acelu Ţeu, suma de 20,000 dolari (100,000 franci); și mulțamind cu această pe cetățenii chinezi din Tu-Ciau, toți s'au liniștit și relațiile amicale s'au restabilit eară.

* (Scandalul cu crucea Elisabeta) nu mai înceată. Cu durere însemnă, că „Monitorul oficial“ al României earăși publică o listă de 45 de doamne și domnișoare decorate cu crucea Elisabeta. Astfel dară această frumoasă decorațiune nu mai are nici o valoare. Durere, că cele mai gingașe idei se compromit atât de urit!

* (Apostolul Margarit). Cetim în „Binele Public“: O telegramă din Ianina ne anunță, că infatigabilul apostol al romanismului în Macedonia, d. Apostolul Margarit a fost arestat de autoritățile locale otomane, sub cuvânt, că face propaganda printre Românii pindici. S'a găsit la dênșul, spune telegrama cărți, și acte compromițtoare. Autoritățile turcesci cred, că au a face cu un agent românesc. Da, autoritățile turcesci au a face cu un Român, care se silește de ani întregi a ajunge scopul cel mai sânt, pe care vre-un iubitor de țară l-a urmărit vre-odată, acela de-a face pe compatrioții sei a nuși uita limba strămoșască, singura moștenire ce mai au și care mai poate a le arăta nobila origine. Intrigile Grecilor din Macedonia au fost de astădată mai puternice decât virtutea lui Apostolu Margarit. Înfocații sei inimici au putut convinge din nou pe naivii funcționari ai sublimei Porți și a'i face să creadă, că Apostolu Margarit este poate un pericolos socialist-nihilist, ale cărui acte vor aduce asupra Turciei un car de nefericiri. Asteptăm cu nerăbdare a vedé, care va fi conduita guvernului român în această afacere, cum dênșul va purcede în apărarea d-lui Apostolu Margarit și ce feliu de măsuri se vor lua în fine pentru a se asigura pacnica viață a învățătorilor români din Macedonia; tându-se odată pentru tot-deauna Grecilor de-acolo pofta de-a se mai considera a tot puternici și a face acte ca aceste reprobate de Dđeu și de oameni.

* (Șerpi mulți). În satul Jan-kafalva în comitatul Biharia șerprii s'au sporit atât de tare, încât aceia se pot vedé pretutindene, jos și sus în pod. Bieții locuitori, și mai ales femeile, calcă numai cu frică, nesciind când vor da de vre-un șerpe.

* (Călugări falși) „Curierul de Bacău“ ne spune următoarele: Poliția orașului nostru, având suspecți pe indivizii Leonti Teodorof Nicolae Teodorof și Mihail Simionovici, cari duceau o viața prea abundentă, îi urmărea în mișcările lor.

La 4 Iulie însă luându-i în cercetare, se constată că acești indivizi veniți din Siria cu mai mulți tovarăși încă din anul 1874 s'ar fi înprăsciat prin județele din România; făcând pe călugării pe la sfântul Munte, deghizați în stare de călugări și barbe având cuțite de tinichia cu ciolane și lemn, ce le pretind moaște și lucruri sante, ei colindă satele și adună bani, pânză, șorțuri și ori ce li să dă, cu care apoi, după ce și ascundeau costumurile și pretinsele moaște; se întorceau în oraș de le desfăceau în bani.

Acești trei aveau județele Neamțu, Bacău și Roman; ear un altul, Hagiul Gh. Zaharia, pentru prinderea căruia s'au și luat măsuri, era destinat pentru județul Putna, avânduși locuința în Adjud.

În perchisiția ce s'a făcut la casele metreselor lor atât în Bacău cât și la Buhuș, s'a aflat că, pelângă o mulțime de pândării, șorțuri, prosoape, ce abia s'au putut ridica într'un car, aveau și câte trei pașaporturi de fiecare, unul grecesc, altul rusesc și unul turcesc precum și autorizare a ministrului nostru de esterne.

Straele cu care se deghizau, pretinsele moaște și condicele cu care adunau banii s'au găsit ascunse la un cantonist în marginea orașului.

Toate aceste împreună cu prețișii călugării s'au înaintat parchetului.

Din arătarea lor, se vede că o numeroasă companie de asemenea șarlatani se află împrăsciată în toată România, având centrul în București.

Sciri ultime.

(După „S. d. T. B.“)

Pesta, 28 Iulie n. Secretariul de stat contele Zichy cere instituirea unui tribunal de onoare, consistând din deputați, și s'a rugat tot-deodată pentru amovarea sa, pentru a evita chiar și aparența unei influențări. Petiția de demisiune s'a și substernut Maiestăței Sale.

London, 28 Iulie n. „Biroul Reuter“ raportează din Constantinopole: Deoarece Sultanul a respins programa lui Kheireddin în privința reinnoirii ministeriului Kheireddin a demisionat și Arifi-pașa s'a denumit definitiv de următorul său.

Simla, 28 Iulie n. Misiunea britanică a sosit în 24 c. în Cabul și a fost primită cu distincțiune. Cavagnari a prezentat creditiva sa și a fost salutat de Emirul în mod prietinos.

Bursa de Viena

din 28 Iulie n. 1879.

Metalicele 5%	67 55
Împrumutul naț. 5% (argint)	68 —
Împrumutul de stat din 1860	126 25
Acțiuni de bancă	826 —
Acțiuni de credit	269 25
Argint	— —
Valuta nouă imperială germană	56 80
London	115 75
Galbin	5 48
Napoleon d'aur (poli)	9 21

Economico.

Sibiiu, 25 Iulie n. Pro hectolitru: Grău fl. 4.40—5.30; Grău săcărăș fl. 3.60—4.20; Săcărăș fl. 2.80—3.20; Orz fl. 3.10—; Ovăș fl. 1.90—2.30; Cucuruz fl. 2.90—3.30; Mălaiu fl. 4.50—5; Cartofi fl. 1.80—2; Semēnță de cânepă fl. 5—6; Mazere fl. 6—6.50; Linte fl. 9—9.50; Fasole fl. 4—5; pro 50 chilo: Făină de pâne fl. 3.50; Sliănina fl. 25—30; Unsoare de porc fl. 25—27.50; Său brut pro 50 chilo fl. 16; Său de luminări fl. 22.50—; Luminări de său 50 chilo fl. —;28; Săpun fl. 20—; Fên 50 chilo fl. 0.50—0.60; Cânepă pro 50 chilo fl. 32—34; Lemne vârtoase de foc pro metru cubic fl. 3.— Spirt pro grad 50—55 cr. pro chilo: carne de vită 40—44 cr.; Carne de vițel 35—40 cr. carne de porc 36—40 cr.; carne de berbece 23 cr.; ouă 10 de 20 cr.

Medias, 24 Iulie n. Pro hectolitru: Grău fl. 4.60—5; Grău săcărăș fl. 3.50—4; Săcărăș fl. 2.60—3; Ovăș fl. 1.95—2; Cucuruz fl. —, 2.50; Semēnță de cânepă cu fl. —; Fasole fl. 4; mazere fl. —; Cartofi fl. 2—; Fên fl. 1.40—1.60; cel vechiu; cel nou fl. —; Cânepă fl. 48—52; Sliănina pro 100 chilo: fl. 60—65; Unsoare de porc fl. 60—65; Său de luminări fl. 40—52; Spirt pro grad 9 cr.; carne de vită pro chilo 40 cr.; carne de porc 36— cr. carne de berbece 32 cr. —44; ouă 6 de 10 cr. Têrgul de ađi a fost de tot slab cercetat. Timpul e ploios și rece

Estras din foaia oficială „Budapesti Közlöny.“

Licitațiuni: în 25 August și 25 Septemvre imob. lui Franz Györffy în Cluj (trib); în 17 Octomvre și 17 Noemvre imob. lui Artenie Sătariu și soți în Tohat (jud. cerc. Năsăud); în 2 August imob. d-nei Iosif Szele în Iankafalva (judec. cerc. Székelyhid); în 6 Septemvre și 6 Octomvre imob. lui George Gabel în Marpod (trib. Sibiiu); în 11 August și 11 Septemvre imob. lui Andreiu Schmidt în Ibașfalău (trib.); în 2 Septemvre și 2 Octomvre imob. rămasului după Ioan Măț și soți în Ludoș; în 27 August și 27 Septemvre imob. lui Ioan și Sofiei Schuller în Roșia (trib. Sibiiu); în 9 August și 9 Septemvre imob. rămasului după Stefan Mișke în Srimba (trib. Cluj); în 23 August și 23 Septemvre imob. lui Andreiu Flueraș în Cerghidul-mic (jud. cerc. Aiud); în 25 August imob. lui Ladislau Nagy sen. în Murăș-Oșorhei (trib.) în 9 August imob. lui Vasiliică Szabados în Tomasa (judec. cerc. Huiedin).

Nr. 244—1879.

1—3

CONCURS.

La sunetul părintescului ordin al măriiului consistoriu archidiececan dto 5 Iunie a. c. Nr. 1504 B. se escrie prin aceasta concurs pentru parochia de classa a III Bruiu, ppresbiteratul Nocrichiu-Cincu-mare cu terminul până la 15 August 1879 după care va urma și alegerea.

Emolumentele sânt:

a) Venitul porțiunei canonice stătoare din pământ arătoriu și de fenaț din 8 jugere și 1197 □°.

b) Dela 107 familii venitele stolare statorite de sinodul ppresbiteral, care împreună toate computeate în bani dau o sumă de 401 fl. 4 cr. v. a. ca venit anual, lângă care locuința în odăile scoalei până la o altă rânduială.

Doritorii de-a ocupa această parochie, au ași aterne petițiunile lor instruite în sensul statut. org. și a dispozițiunilor provisorice din anul 1873 scrisului până la terminul indicat.

Nocrichiu în 10 Iuliu 1879.

Oficiul ppresbiteral în conțelegere cu comitetul parochial.

Grigoriu Maier m/p.,
adm. prot.

Nr. 149 — 1879.

1—3

CONCURS.

Pentru ocuparea postului de învățătoriu la scoala confesională gr. or. română din comuna Bârsău protopresbiteratul Gioagiului I, se deschide concurs cu termin până la 18 August a. c. st. v.

Emolumentele sânt:

a) Salariu anual de 200 fl. v. a.

b) Bani de cortel 25 fl. v. a.

c) Grădina de legumi lângă edificiul de scoală, și două orgii lemne de încăldit.

Suplicele pentru ocuparea acestui post instruite în sensul §-lui 13 din stat. org. sânt a se îndrepta la adresa scrisului până la termiul sus indicat.

Se mai cere ca concurenții se fie versați și în limba maghiară.

Hondol, 1 Iulie 1879.

În conțelegere cu comitetul parochial

Vasiliu Pipos m. p.
protopresbiter.

Nr. 104.

2—3

CONCURS.

Pe basa părintescei hotăriri consistoriale dto 19 Decemvree 1878 Nr. 3164 B. pentru ocuparea postului de capelan lângă neputinciosul paroch Sofroniu Papiu din parochia gr. or. de classa a III Crihalma în protopres-

biteratul Paloșului se escrie concurs până la 12 August a. c.

Cu acest post este împreunat venitul jumătate parte a unei parochii de classa a III în sumă de 445 fl.

Doritorii de-a concurge la acest post au ași adresa concursesele instruite conform „statutului organic” și regulamentului provisoriu din 1873 până la terminul sus arētat scrisului.

Paloș, 9 Iulie 1879.

În conțelegere cu comitetul parochial.

Teofil Gheaja m. p.,
adm. prot.

Nr. 45.

2—3

CONCURS.

La scoala normală gr. or. din Orēstie sânt trei posturi învățătorești cu următoarele emolumente de conferit:

1. Un post de director cu salariu anual de 450 fl. quartir frumos pentru o familie în edificiul scoalei, grădină de legumi și un loc arătoriu.

2. Un post de învățătoriu cu 300 fl. și un loc arătoriu.

3. Alt post cu 250 fl. și quartir în edificiul scoalei; fie-căru învățătoriu se dau încă 4 stângini de lemne din care are să încălđască și scoala.

Dacă vre-unul dintre învățători va fi în stare a conduce corul bisericesc deja înființat, i se asigură o remuneratiune anuală de 50 fl.

Didactrul dela scolarii externi se va împărți în două părți, din care o jumătate va incurge în cassa bisericeii, eară ceealaltă se va împărți egal între toți trei învățătorii.

Unul sau doi dintre învățători pot fi aplicați și la scoala de meserii din loc, de unde ear vor primi un salariu de vre-o 180 fl.

Salarele se solvesc regulat în rate lunare decursive din cassa bisericeii.

Dela concurenți, cari de-ocamdată se primesc pe doi ani de probă și numai după aceea pot fi definitiv așeđați se recere, ca

1. Directorul să he pedagog și gimnast absolut cu esamen de maturitate și să aibă un serviț de cel puțin 2 ani;

2. Ceealaltă doi învățători se fi absolvat cel puțin 6 clase gimnastiale și pedagogia și să poseadă testimoni de calificatiune; se înțelege, că cântăreții și cei cu clase mai multe vor avē preferență.

Suplicele în acest mod instruite sânt de-a se substernē până la 5 August st. v. la oficiul ppresbiteral gr. or. în Orēstie; alegerea va fi în 12 August st. v.

Orēstie la 8 Iuliu 1879.

Comitetul parochial concernent în conțelegere cu oficiul protopresbiteral.

Nr. 289—1879.

1—3

EDICT.

Adam Correntis născut din Fer-sala în Tesalia, fost mai pe urmă cātva timp speculant de bucate în Brașov, carele de mai multe luni de ăile a părăsit cu necredință pre legiuita lui soție Maria născută Emanuil Zlatco de aici din Brașov, vėduva Anastase Constantinides, fără de a se sci locul ubicatiuneii lui, este prin aceasta citat, ca în termin de un an de ăile să se prezenteze înaintea subsemnatului for matrimonial, căci la din contră și în absența lui se va pertracta și decide procesul încaminat asupra i de soția sa

Brașov 10 Iuliu 1879.

Forul matrimonial gr. or. al Brașovului I.

Publicatiune.

Espirând cu finea anului 1878 arēnda pātrariului liber de crāsmărit în comunele Branului, în urma concludusului eforiei scoalei capitale dto 30 Iunie 1879, se face cunoscut ca pātrariul liber, ca proprietate a susnumitei scoli se va vinde pe calea licitatiuneii publice pe un period de 3 ani, pe ăia de 7 August st. n. a. c. la 10 oare ante amiađa în localul scoalelor capitale din Bran; prețul strigărei este 500 fl. v. a. și doritorii de a licita vor avē a depune un vadiu de 10%. Informatiuni mai detaiate se pot lua dela presidiiul scolar.

Bran în 23 Iulie 1879.

Eforia scoalei capitale.

Ioan Moșoiu m. p.
paroch președinte.

[32] 1—3

A eșit de sub tipariu și se află la librăria:

**I. E. Teran,
in Oravița.**

Rosca, <i>Dora și Floriu</i> , poemă	a. cr. —40
Vartic T, <i>Sultanul păcălit</i> , poveste populară și amusanță	—30
Pomperi, <i>Doze inimi de femeie</i> , novelă	—30
<i>Arbore fragment istoric</i> , a moldo-românilor	—30
Blaremburg, <i>România și resbelul orientat sau Guvernanții și Guvernații</i>	1.50
Vartie Elena, <i>Doctorul casnic</i> , pentru viața îndelungată	—30
Puiu, <i>Prescurtare din istoria rom.</i> urmată de tractate pentru învățămēntul primariu	—35
Popea, <i>Biografia arhipiscopului și metropolitului A. de Șaguna</i> Cartea norocului sau Gura viitorului care spune fiesce căruia ce are să i se întēple	2.50 —55
Fundescu, <i>Scarlat român</i> , orginal	1.20
Grandeia, <i>Fulga român</i> orginal	1.50
„Contesa Lambertini” ficia Cardinalului autorele apare în toată săptămāna I fascioară cu ilustratiuni a fascioara	—35
Caterina, Cornaro cea mai frumoasă reginā a Ciprului apare în broșură a	—70
Episcopul Scribau, <i>Mărgăritare</i> sau colecțiune de cuvinte alese a celui întru sânti părintele I. Crisostom	2.50
Lauran, <i>Creștinul gr. cat.</i> deprins în legea sa	1.20
Budu, <i>Cuvēntări funebrele și ertaciuni</i>	1.50
Orariu, (ciaslov) bogat cu litere	3.—
Aghiasmataritul sântilor pentru preoți gr. or., cu litere	2.50

[33] 1—3

**Depuneri de capitale
pentru fructificare**

se primesc la institutul subsemnat:

cu 5 1/2% interese fără denunciere, putēndu-se ridica depunerea ori-când la moment;

cu 6% interese sub condițiunea de-a se denuncia institutului ridicarea depunerii cu 3 luni înainte;

cu 6 1/2% interese sub condițiune de-a se însciința ridicarea cu 6 luni înainte.

Interesele încep cu ăia, care urmează după ăia depunerii capitalului și încēată cu ăia premergētoare ăilei, în care se ridică depunerea cu acel adaus însē, că numai după acele capitale se dau interese, care stau depuse la institut cel puțin 15 ăile.

La dorința deponentului se pot stabili în ăia depunerii capitalului și condițiuni speciali de esolvire, cari se inseamnă apoi în libel și în cartea depunerilor institutului. În atare cas restituirea depunerii urmează după aceste modalități speciali.

Depunerile trimise prin postă pe lângă comunicarea adresei deponentului se resolv tot de-a-una în ăia primirei.

Asemene se pot efectui prin postă anuncieri și ridicări de capitale.

Sibiiu, 11 Iuliu 1879.

„Albina,”

Institut de credit și de economii.

[31] 3—4

UMRATH & COMP. în PRAGA,

fabrică de mașini agricole,

se recomāndă prin specialitățile lor renumite prin o **esecutare foarte solidă**, **umbret ușor mare productivitate** și **treerat curat a**

mașinilor de treerat cu brațe și cu vêrtej

pentru 1 până 8 cai sau boi,

atât **locomobile** cât și **stabile**. Mai departe fabricām noi în mărimi diverse:

Ciururi de bucate, mașini pentru tăiat paie, mori pentru sdrobit etc. etc.

Cataloge ilustrate în limbile țerei grătuite și franco.

[14] 80

CLOPOTE**DE TOATĂ MĂRIMEA**

pe lângă hotărirea prealabilă a sunetelor lor.

Cu deosebire recomāndă **clopotele găurite**, inventate de dēnsul, a căror sunet este mai adēnc decât acelor de construcțiunea vechie și care, fiind de 100 punți sânt asemenea celor de 140 punți de construcțiunea vechie.

Se află totdeauna în deposit clopote, dela mărimea cea mai mică până la 50 chilogr., precum și de **proasce portative** și **de mână**.

Se recomāndă pentru comande cât de multe

Antonie Novotny
în Timișoara.

[27] 5—12